

Forbrydelse og foreligger paaviselig Grund til at vente Resultat af Ransagningen. I Almindelighed maa der foreligge Retskendelse; dog kan Politiet uden Retskendelse foretage Ransagning paa Forlystelsessteder, Beværtninger o. l. og hos Pantelaanere og Marskandisere samt, naar der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes. Under visse Betingelser kan derhos Politiet foretage personlig Ransagning i Forbindelse med en Anholdelse samt Ransagning af et Hus for at eftersøge den, der skal anholdes, o. l. Personlig Ransagning af en Kvinde kan kun ske ved Kvinder og ikke i Overværelse af Mænd

4. Sigtedes Indkaldelse og Afhørelse for Retten. Sigtede er pligtig efter lovlig Indkaldelse personlig at møde for Retten; Udeblivelse kan efter nærmere derom givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af hans Formue eller Sagens Paadømmelse i hans Fraværelse. Han fremstilles fri for Baand. Dommeren spørger ham, om han erkender Sigtelsens Rigtighed, hvorhos han giver ham Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Sigtelsen angaar, saavel som om de fremkomne Bevisligheder*). Ingen Tvang maa anvendes imod den, der vægrer sig ved at svare. Løfter, urigtige Foregivender eller Trusler maa ikke anvendes; ej heller maa Afhøringen forlænges i det Øjemed at fremskaffe en Tilstaaelse.

5. Anholdelse. 1) Vagabonder, fremmede eller ubekendte Personer kunne anholdes saavel af Retten som — hvis en Retskendelse ikke uden Fare kan afventes — af Politiet, naar de mistænkes for at have begaaet en hvilkenksomhelst, offentlig Forfølgning undergiven strafbar Handling. 2) Overfor andre Personer er Hovedreglen følgende: *Retten* kan anholde Personer, som ere mistænkte for Forbrydelser, der ere af en saadan Betydning, at de ere Genstand for en egentlig kriminel Behandling (undergivet „Overanklager-Forfølgning“ se ndfr. pag. 102), eller for Betleri, Overtrædelse af visse Tilhold og visse andre særlig nævnte Forseelser (Straffelovens §§ 180 og 200 og 296, 2. Pkt., samt Sølovens §§ 291, 1. Pkt., og 298, 1. Stk.), og der derhos er særlig Grund til at sikre den paagældendes foreløbige Tilstedeværelse og Afsondring fra Samkvem med andre. *Politiet* kan, naar der ikke er Tid til at indhente Rettens Beslutning, anholde enhver, der træffes under Udførelsen af en

*) Efter Landstingets Forslag skal Dommeren, forsaavidt det mod Sigtede fremkomne eller den Sigtedes egne Udtalelser dertil give Anledning, kunne rette Spørgsmaal til ham angaaende enkelte Punkter.